

મેદા ધણુપ

રવિવાર, તા. ૧ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૧૦

અદાલતોમાં કેસોનો ભરાવો, ગુનાખોરીને ઉત્તેજન !

ઓગસ્ટ, ૨૦૦૮માં જ્યારે વડાપ્રધાન મનમોહનસિંહે મુખ્ય મંત્રીઓની કોન્ફરન્સને સંબોધન કર્યું, ત્યારે બીજા કેટલાક મુદ્દાઓ સાથે ભારતીય ન્યાયતંત્રમાં પડતર કેસોનો જે ભરાવો થયો છે, તેનો ખાસ ઉલ્લેખ કરેલો. “વિશ્વના કોઈ પણ દેશમાં જુદી જુદી અદાલતોમાં આટલા બધા કેસોનો ભરાવો થયો નથી.” એ ભરાવો કેવી રીતે દૂર કરવો એ ભારતીય ન્યાયતંત્ર સમક્ષનો સૌથી મોટો પડકાર છે. આ ભરાવાને કારણે અનેક પ્રકારની સમસ્યાઓ ઊભી થાય છે, પણ સૌથી મોટી ચિંતાની વાત તો લોકોનો ન્યાયતંત્રમાંથી વિશ્વાસ ઊઠી જાય છે. એને કારણે ગુનાખોરીને ઉત્તેજન મળે છે, જેના ગંભીર સામાજિક - રાજકીય સૂચિતાર્થો છે.

અદાલતોમાં મંજૂર કરવામાં આવેલી ન્યાયમૂર્તિઓની જગ્યાઓની સંખ્યા ૮૮૬ છે, પણ હાલમાં ૬૦૬ ન્યાયમૂર્તિઓ કામ કરે છે. મતલબ કે અત્યારે જ ૨૮૦ જગ્યાઓ વણપુરાયેલી છે. દેશની સૌથી મોટી વડી અદાલત અલ્હાબાદ હાઈકોર્ટ છે, જેની મંજૂર થયેલી સંખ્યા ૧૬૦ ન્યાયમૂર્તિઓની છે, જેમાં અડધો અડધ સંખ્યા (૮૦) વણપુરાયેલી છે. દેખીતું છે કે સૌથી વધારે કેસોનો ભરાવો અલ્હાબાદ હાઈકોર્ટના રજિસ્ટરમાં થયેલો છે. આ બધી ખાલી જગ્યાઓ તાત્કાલિક ભરવી અત્યંત મુશ્કેલ છે, કારણ કે એ માટેની જરૂરી સુવિધાઓ (ઈન્ફ્રાસ્ટ્રક્ચર) નથી. સૌથી પ્રથમ તો અલ્હાબાદ હાઈકોર્ટનું ધાલનું મકાન જ નાનું પડે છે, તે માટે કાંતો નવું મકાન બનાવવું પડે, અથવા ધાલના મકાનમાં વિસ્તરણ કરવું પડે, ઉપરાંત ન્યાયમૂર્તિઓ અને આનુષંગિક સ્ટાફ માટે રહેઠાણો બાંધવા પડે. કેસોનો ભરાવો અને તેમના નિકાલનો આખર માત્ર ન્યાય મૂર્તિઓની સંખ્યા પર નથી. કેસોના નિકાલમાં જે વિલંબ થાય છે, (જેને કારણે

ભરાવો થાય છે.) તેની પાછળ બીજા પણ કેટલાક પરિબળો છે. ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્યના ગવર્નર તરીકે ટી.વી. રાજેશ્વરે નમુનારૂપ ત્રણ ઉદાહરણો આપ્યાં છે. ૧૯૭૮માં હત્યાના આરોપ માટે કેપ્ટનસિંઘ નામના એક માણસ સામે કામ ચલાવવામાં આવ્યું. ડિસ્ટ્રીક્ટ અને સેશન્સ જજે હત્યાના ગુના માટે ૧૯૮૦માં આજીવન કેદની સજા કરી. તે જ વર્ષે તેણે અલ્હાબાદ હાઈકોર્ટમાં અપીલ કરી અને હાઈકોર્ટ તરત જ તેને જામીન પર છોડ્યો. ૨૩ વર્ષ પછી હાઈકોર્ટે તેની સજાને બહાલ રાખી. ચાર વર્ષ જેલમાં ગાળ્યા પછી ડિસેમ્બર ૨૦૦૭માં તેણે ગવર્નરને દયાની અરજી કરી. તે અરજીને ફગાવી દેવામાં આવી. એ વખતે તેની ઉંમર ૮૧ વર્ષની થઈ ગઈ હતી. જન્મદીપ (આજીવન કેદ) ની સજા થઈ હોવા છતાં એ કેટલાં વર્ષ ખરેખર જેલમાં રહ્યો, એનો હિસાબ કાઢવા જેવો છે ! બીજો કિસ્સો મથુરા જિલ્લાના ધન બિહારી નામના એક માણસની ૧૯૭૮માં જે હત્યાના ગુના બદલ ધરપકડ

કરવામાં આવી. બીજે જ વર્ષે (૧૯૮૦) ડિસ્ટ્રીક્ટ - સેશન્સ જજે તેને આજીવન કેદની સજા ફટકારી. આ સજાની સામે તેણે અલ્હાબાદ હાઈકોર્ટમાં અપીલ કરી. જ્યાં સુધી અપીલનો અર્થ પડ્યો. તેથી દયાની અરજી પણ ફગાવી દેવામાં આવી. એક ત્રીજો કિસ્સો બેહારાઈમ જિલ્લાના એગી નામના એક માણસ પર માર્ચ ૧૯૮૦માં હત્યાના ગુના બદલ કામ ચલાવવામાં આવ્યું. ૧૯૮૨માં ડિસ્ટ્રીક્ટ - સેશન્સ કોર્ટે તેને આજીવન કેદની સજા ફરમાવી. તેણે હાઈકોર્ટમાં જામીન માટે અપીલ કરી અને હાઈકોર્ટે તેને જામીન પર છોડ્યો. છંક ૨૦૦૩માં અલ્હાબાદ હાઈકોર્ટે, ૨૦૦૩માં (૨૦ વર્ષ બાદ) સેશન્સ કોર્ટની સજા બહાલ રાખી. કેસનો છેવટનો નિકાલ ન આવે ત્યાં સુધી અલ્હાબાદ હાઈકોર્ટે આ ત્રણેને જામીન પર છોડ્યા, ટેકનિકલી તેઓ જામીન

રાજનીતિના રંગરાગ દિનેશ શુક્લ

ચુકાદો ન આવે ત્યાં સુધી તેને હાઈકોર્ટે જામીન પર છોડ્યો. છેવટે ડિસેમ્બર ૨૦૦૩માં હાઈકોર્ટે સેશન્સ કોર્ટને સજા બહાલ રાખી, બરાબર ૨૩ વર્ષ પછી. જ્યારે એણે દયાની અરજી કરી, ત્યારે તેની ઉંમર ૭૦ વર્ષની થઈ ચૂકી હતી, તેણે જેલમાં તો માત્ર પાંચ જ વર્ષ

ગાળ્યા હતા. તેથી દયાની અરજી પણ ફગાવી દેવામાં આવી. એક ત્રીજો કિસ્સો બેહારાઈમ જિલ્લાના એગી નામના એક માણસ પર માર્ચ ૧૯૮૦માં હત્યાના ગુના બદલ કામ ચલાવવામાં આવ્યું. ૧૯૮૨માં ડિસ્ટ્રીક્ટ - સેશન્સ કોર્ટે તેને આજીવન કેદની સજા ફરમાવી. તેણે હાઈકોર્ટમાં જામીન માટે અપીલ કરી અને હાઈકોર્ટે તેને જામીન પર છોડ્યો. છંક ૨૦૦૩માં અલ્હાબાદ હાઈકોર્ટે, ૨૦૦૩માં (૨૦ વર્ષ બાદ) સેશન્સ કોર્ટની સજા બહાલ રાખી. કેસનો છેવટનો નિકાલ ન આવે ત્યાં સુધી અલ્હાબાદ હાઈકોર્ટે આ ત્રણેને જામીન પર છોડ્યા, ટેકનિકલી તેઓ જામીન

પર છૂટેલા કેદીઓ કહેવાય, પણ ૨૦ - ૨૩ વર્ષ સુધી તેઓ મુક્ત મનુષ્યો તરીકે જેલની બહાર રહ્યા. સેશન્સ કોર્ટે જેમને આજીવન કેદની સજા ફટકારી હોય એવા ‘કેદીઓ’ વીસ - તેવીસ વર્ષો સુધી જેલમાં રહેવાને બદલે બહાર હરે ફરે, એ કેવું વિચિત્ર કહેવાય. ગવર્નર રાજેશ્વર આ ત્રણ કિસ્સા ટાંકીને અલ્હાબાદ હાઈકોર્ટના મુખ્ય ન્યાયમૂર્તિ ગોપલને પત્ર લખ્યો અને લાંબા સમયથી પડતર કેસોનો ઝડપથી નિકાલ આવે, એવું કરવાની વિનંતી કરી. ન્યાય ગોપલે તેનો વિગતવાર જવાબ તેમાં તેમણે જણાવ્યું કે છેક ૧૯૮૨-૮૩થી કિમિનલ કેસોની અપીલો કોર્ટ સમક્ષ પડેલી છે. ૪૦ ટકા જેટલા

ન્યાયમૂર્તિઓને કિમિનલ કેસોનો નિકાલ કરવાનું કામ સુપ્રત કરવામાં આવ્યું છે. પડતર કેસોનો ભરાવો એટલો મોટો છે કે આ બધા કેસોનો ક્યારે નિકાલ થશે, એ કહેવું મુશ્કેલ છે. ગવર્નર રાજેશ્વરે ૨૦૦૮માં તે વખતના ભારતના ચીફ જસ્ટિસ કે.જી.બાલકૃષ્ણને પત્ર લખ્યો અને અલ્હાબાદ હાઈકોર્ટમાં થયેલા કેસોના ભરાવોનો ખાસ ઉલ્લેખ કર્યો. લખનારે બેન્ય સહિત અલ્હાબાદ હાઈકોર્ટ સમક્ષ દીવાની ફોજદારી તમામ પ્રકારના પેન્ડીંગ કેસોની સંખ્યા ૮,૧૯,૨૯૧ (ડિસેમ્બર ૨૦૦૭ના રોજ) જેટલી છે, તેમાં અડધો અડધ કેસો તો રીટ પિટિશનને લગતા છે. લખનારે

બેન્ય સહિત અલ્હાબાદ હાઈકોર્ટમાં અડધો અડધ જગ્યાઓ વણપુરાયેલી છે. આ તો માત્ર એક જ હાઈકોર્ટ (અલ્હાબાદ હાઈકોર્ટ)ની કહાની છે. દરેક રાજ્યમાં એક હાઈકોર્ટ હોય છે. બીજાં મોટા રાજ્યોની હાઈકોર્ટમાં કેટલાં કેસોનો ભરાવો થયો હશે, એ તો અટકળનો વિષય છે. આ તો હાઈકોર્ટોની વાત થઈ. તાબાની અદાલતો - ટ્રાયલ કોર્ટો, સેશન્સ અને ડિસ્ટ્રીક્ટ કોર્ટોમાં કેટલા પ્રમાણમાં કેસોનો ભરાવો થયો હશે. પડતર કેસોનો નિકાલ કરતાં તો વર્ષોનાં વર્ષો લાગી જાય. દરમિયાન જેમને સજા થઈ હોય તેઓ જામીન પર છૂટીને અડધો અડધ રીતે હરતા ફરતા રહેવાના.

પ્રજા પ્રત્યે રાજકારણીઓની વધતી ઉદાસીનતા

મોટાભાગે આપણે આપણી ગણના સંવેદનશીલ લોકો તરીકે કરીએ છીએ પરંતુ ખપપૂરતી જ સંવેદના સાથે આપણે કદી એ વિચાર નથી કરતા કે કેવીરીતે આપણે એવા રાજકારણીઓને ચૂંટીને સંસદમાં મોકલીએ છીએ જેઓ ચૂંટાયા બાદ કદી આપણને દર્શન પણ નથી દેતા. રેલી કોઈપણ પક્ષની હોય પણ ચૂંટનારા અને ચૂંટાયેલા વચ્ચે વિરહનો ગાળો આપણા

ભવકાદાર વ્યક્તિત્વ તેમની ગેરહાજરીની ખોટ પૂરી શકે નહીં. આજે ઈન્ટરનેટના આ જમાનામાં દરિયાપારના દેશોનું અંતર ઘટી ગયું છે અને વિશ્વના સૌથી શક્તિશાળી નેતાઓ સાથે પણ સીધો સંપર્ક સાધવાના અનેક માધ્યમો ઉપલબ્ધ થયા છે ત્યારે આપણા માટે એનાથી વધુ

જવાબોમાં હંમેશા કાંઈક ગૂઢ જ્ઞાન છુપાયેલું હોય છે. આમ છતાં વડાપ્રધાન તરીકે છ વર્ષનો સમયગાળો પસાર કર્યો હોવા છતાં તેમણે હજી સુધી કોઈ ભારતીય પત્રકારને ઈન્ટરવ્યુ આપ્યો નથી. સંસદમાં પણ તેઓ ભાષ્યો ઉપલબ્ધ થયા છે ત્યારે એટલું જ નહીં રાજધાનીમાં

ટાપુઓ પર કેમ્પ ડેવિડની જેમ છાશચારે વેકેશન માણે અથવા ફૂટરાઓ પાળે. પરંતુ એક રાજકારણી તરીકે પોતાને જે લોકો ચૂંટીને મોકલે છે તેમની સાથે તો કમસેકમ સંપર્ક બનાવી રાખવો એ અનિવાર્ય લાક્ષણિકતા રહે છે. આ બધું વાંચીને કદાચ તમને એવું લાગે કે બરબા એક પત્રકાર તરીકે પોતાનો બળાપો ઠાલવી રહી છે. પરંતુ ચોખવટ કરી દઈ કે આ પ્રકારની ચર્ચા

આપણે પથ્થર બનીને પણ તરસતાં શીખશું, હો ભલેને જાત ઝાકળસમ, વરસતાં શીખશું

પ્રેમ અને વરસાદ વરસતા સારા. એને બાંધવાનો અટક્યાળો ન કરાય. સાત વરસી રહેલો વરસાદ આપણને બહારથી સહેજ પણ ભીંજાવાનો અનુભવ કરાવ્યા વિના પણ અંદરથી ભીંજાઈ ગયાની અનુભૂતિ કરાવે છે! વરસાદ વરસાદનો આ જ તો ચમત્કાર છે! પ્રેમનું પણ વરસાદ જેવું છે. પ્રેમમાં અનુભવ નહીં, અનુભૂતિનું મહત્વ છે.

વરસાદ વરસાદમાંય કોરા રહેવું પડે તો એમાં ભીંજાવાની કસરા કરવાની કોઈ જરૂર નથી. બનિયા ભરવા પડે એવા સંબંધો બાંધવા જ નહીં. ખુલાસા માંગવા કે આપવા પડે એને પ્રેમ ન કહેવાય. બે ઘડી ‘કોઈક’ના ઇર્ષ્યાબેસવું હોય તો એ ઇર્ષ્યાનું પોત જાવું પડે, એને પારખવું પડે. વરસાદનું પોત પારખતા આવડે તો જ એમાં ભીંજાવાની મજા. નહીંતર શરદી થઈ જવાનો પૂરો

ચાન્સ! વરસાદ આપણા ગમાઅણગમાને ગણકારતો નથી એમ સાચો પ્રેમ પણ ગમા-અણગમાનો ગુલામ ન હોય. આકાશ સામે, ધખધખતા ને બળબળતા રણની તરસ આંખમાં આંજીને, જોતા ખેડૂતના હૃદયમાં આંજીને જે અપેક્ષા ધબક રહી છે એટલી બળવત્તર શ્રદ્ધા, પડે છે. પણ જે સહજપણે જ પ્રેમદીક્ષિતા છે એવી માતાને, એવી બહેનને કે એવી કોઈપણ નિતાંત નિરસ્યાર્થ વ્યક્તિને પ્રેમ વિશે લખવા-સમજવાની જરૂર જ ક્યાં છે એ તો ખુદ પ્રેમકૃપ છે!

વરસાદ ધોધમાર વરસતો હોય છે ત્યારે મોટાભાગનાને બખર નથી હોતી કે એણે ધરતી અને આવી જોખમી શ્રદ્ધા આપણને ક્યારેય પ્રેમના પરમભિદુ પ્રેમના પોતને ક્યારે ઝાંખું પાડી દે, કંઈ કહેવાય નહીં. વરસાદ પ્રત્યેનો ધરતીનો પ્રેમ ક્યારેય બોલકો નથી બન્યો, કદાચ એટલે જ એના પ્રેમની સુગંધ કંઈક અલૌકિક છે! વરસાદ જ્યારે ધરતીને પહેલો સ્પર્શ કરે છે ત્યારે ધરતી જે હરિયાળું સ્મિત કરે છે એને કવિઓ ‘સુગંધ’ તરીકે ઓળખે છે. કેટલીક સુગંધ ‘જોવાલાયક’ પણ હોય છે કારણ કે એમાં સ્મિતનું દર્શન ભળ્યું હોય છે અને કેટલાંક સ્મિત ‘સાંભળવાલાયક’ પણ હોય છે કારણ કે એમાં પ્રેમની સુગંધનો સ્વર રણતો હોય છે!

ઉદાસીનતા - ભરખા દત્ત

પોલિટિકલ ડ્રામામાં લાંબોને લાંબો જ થતો જાય છે. ચૂંટણી ટાણે સભાઓ ગજવનારા નેતાની એક ઝલક મેળવવા અથવા તો તેમના હાથને સ્પર્શ કરવા માનવ મહેરામણ લાકડા કે લોખંડની આડાશોની પેલેપાર પોતાના શરીરનું બધું જોર લગાવીને પહોંચવાનો પ્રયાસ કરતા હોય છે. કદાચ ચૂંટણીની મોસમનો આ જ દસ્તુર છે. કદાચ કોઈ કુદરતી હોનારત વખતે પણ આવું દેશ જોવા મળી જાય. પણ વરસના બાકીના દા’ડા તો મોટાભાગના રાજકારણીઓ સંસદની પાટલીઓ થપથપાવતા અથવા તો પ્રજાજનો માટે વનવાસમાં ચાલ્યા ગયેલા રામચંદ્રજી જેવા ભાસે છે. બની શકે કે આપણા નેતાજીઓ દિવસના ૧૬ કલાક કામ કરે છે, રોજિંદી હાડમારીઓમાંથી મારગ કાઢવા મથામણ કરે છે અને આપણે ધારીએ છીએ તેના કરતા પણ ઘણી અધરી કામગીરી કરે છે. પરંતુ હકીકતમાં તેમના ઈરાદા ભલે ગમે તેટલા નેક હોય, તેમના મતદારો માટે તો તેઓ બીજાના ચાંદથી કાંઈ કમ નથી હોતા. કોઈપણ સંજોગોમાં તેમનું

એક મતદાર તરીકે આપણે માત્ર નિરવ શાંતિ અથવા તો અસહ્ય ઘોંઘાટમાંથી જ કોઈ એક સ્થિતિના સાક્ષી બનવું પડે છે. અંતે રાજકારણ પ્રજા માટે છે તો પછી તેમાં પ્રજા પ્રત્યે ઉદાસીનતાને કોઈ સ્થાન જ હોવું ન જોઈએ. આમઆદમીની સાથે જોડાયેલાનું જ સક્રિય રાજકારણમાં સ્થાન છે. માનવ વર્તણૂકનો અભ્યાસ કરનારા સામાજિક વિજ્ઞાનીઓ કહી ચૂક્યા છે કે, સંવેદના વિના લુહિ અર્થહિન છે અને આ ગોધપાદ આપણા રાજકારણીઓએ આત્મસાત કરવાની જરૂર છે.

કમનસીબ બાબત કંઈ હોઈ શકે કે આપણા રાજકારણીઓ પાસે ખુદ તેમના મતદારોને પોતાનું ચોકઠું દેખાડવાની પણ કુરસદ નથી. સ્વતંત્ર ભારતનું નિર્માણ ગાંધીવાદી લોકોની ચળવળના ફરતે તેમણે કિલ્લેબંધી કરી રાખી હતી. આજે ભલે ભાજપ એવી ભૂમરાણ મચાવી રહ્યો હોય કે મનમોહનજી કાંઈ બોલતા જ નથી, પરંતુ અમેરિકાની જેમ આપણે ત્યાં પણ મુખ્ય રાજકીય પક્ષના વડાપ્રધાનપદના ઉમેદવારોની જાહેર ચર્ચા યોજવાનો પ્રસ્તાવ રજૂ કરાય તો ભાજપના પણ મોતિયા મરી જાય તેમાં શંકાને કોઈ સ્થાન નથી.

આથી તદ્દન વિપરિત બરાક ઓબામાને પાંચ-છ મહિલા પત્રકારો વચ્ચે ઘેરાયેલા હોવા છતાં પૂર્ણ સ્વસ્થતા સાથે કોફીની ચૂસ્કી લેતા અને કેવિડ કેમરુને યુનિવર્સિટી કેમ્પસમાં તેમની યાદો તાજ કરતા પોતાના શર્ટની બાંધો ચઢાવતા એટલી જ સરળતાથી જોઈ શકાયો. એક વાતનો ફોડ પાડી દઈ કે મુક્ત વર્તન એટલે મારો ઉદ્દેશ એવો નથી કે ઓબામાની જેમ મનમોહન પણ પોતાના પરિવારની સાથે આંદામાનના

પ્રેમ અને વરસાદ વરસતા સારા. એને બાંધવાનો અટક્યાળો ન કરાય. સાત વરસી રહેલો વરસાદ આપણને બહારથી સહેજ પણ ભીંજાવાનો અનુભવ કરાવ્યા વિના પણ અંદરથી ભીંજાઈ ગયાની અનુભૂતિ કરાવે છે! વરસાદ વરસાદનો આ જ તો ચમત્કાર છે! પ્રેમનું પણ વરસાદ જેવું છે. પ્રેમમાં અનુભવ નહીં, અનુભૂતિનું મહત્વ છે.

વરસાદ વરસાદમાંય કોરા રહેવું પડે તો એમાં ભીંજાવાની કસરા કરવાની કોઈ જરૂર નથી. બનિયા ભરવા પડે એવા સંબંધો બાંધવા જ નહીં. ખુલાસા માંગવા કે આપવા પડે એને પ્રેમ ન કહેવાય. બે ઘડી ‘કોઈક’ના ઇર્ષ્યાબેસવું હોય તો એ ઇર્ષ્યાનું પોત જાવું પડે, એને પારખવું પડે. વરસાદનું પોત પારખતા આવડે તો જ એમાં ભીંજાવાની મજા. નહીંતર શરદી થઈ જવાનો પૂરો

ચાન્સ! વરસાદ આપણા ગમાઅણગમાને ગણકારતો નથી એમ સાચો પ્રેમ પણ ગમા-અણગમાનો ગુલામ ન હોય. આકાશ સામે, ધખધખતા ને બળબળતા રણની તરસ આંખમાં આંજીને, જોતા ખેડૂતના હૃદયમાં આંજીને જે અપેક્ષા ધબક રહી છે એટલી બળવત્તર શ્રદ્ધા, પડે છે. પણ જે સહજપણે જ પ્રેમદીક્ષિતા છે એવી માતાને, એવી બહેનને કે એવી કોઈપણ નિતાંત નિરસ્યાર્થ વ્યક્તિને પ્રેમ વિશે લખવા-સમજવાની જરૂર જ ક્યાં છે એ તો ખુદ પ્રેમકૃપ છે!

વરસાદ ધોધમાર વરસતો હોય છે ત્યારે મોટાભાગનાને બખર નથી હોતી કે એણે ધરતી અને આવી જોખમી શ્રદ્ધા આપણને ક્યારેય પ્રેમના પરમભિદુ પ્રેમના પોતને ક્યારે ઝાંખું પાડી દે, કંઈ કહેવાય નહીં. વરસાદ પ્રત્યેનો ધરતીનો પ્રેમ ક્યારેય બોલકો નથી બન્યો, કદાચ એટલે જ એના પ્રેમની સુગંધ કંઈક અલૌકિક છે! વરસાદ જ્યારે ધરતીને પહેલો સ્પર્શ કરે છે ત્યારે ધરતી જે હરિયાળું સ્મિત કરે છે એને કવિઓ ‘સુગંધ’ તરીકે ઓળખે છે. કેટલીક સુગંધ ‘જોવાલાયક’ પણ હોય છે કારણ કે એમાં સ્મિતનું દર્શન ભળ્યું હોય છે અને કેટલાંક સ્મિત ‘સાંભળવાલાયક’ પણ હોય છે કારણ કે એમાં પ્રેમની સુગંધનો સ્વર રણતો હોય છે!

વરસાદ એટલે સ્પર્કપણ અને પ્રેમ એટલે સર્વસમર્પણ. તમે કંઈપણ મેળવો કે ગુમાવો ત્યારે તમને સાતત તમારી સાથે સંકળાયેલી વ્યક્તિનો વિચાર આવ્યા કરે અને પ્રેમ કહેવાય. કોઈપણ કારણ વગર તમને કોઈ માટે ચિંતા કરવાનું મન થાય અને ચિંતા રહ્યા કરે એને પ્રેમ કહેવાય. તમને ન સમજાય અને છતાંય આંખો ભીની થઈ જાય એને પ્રેમ કહેવાય. માત્ર સુખ જ નહીં, દુઃખ પણ સહિયારું બની

વગરની ઝંખના બોલકી બની જાય છે... અને બોલકી ઝંખના પ્રેમના પોતને ક્યારે ઝાંખું પાડી દે, કંઈ કહેવાય નહીં. વરસાદ પ્રત્યેનો ધરતીનો પ્રેમ ક્યારેય બોલકો નથી બન્યો, કદાચ એટલે જ એના પ્રેમની સુગંધ કંઈક અલૌકિક છે! વરસાદ જ્યારે ધરતીને પહેલો સ્પર્શ કરે છે ત્યારે ધરતી જે હરિયાળું સ્મિત કરે છે એને કવિઓ ‘સુગંધ’ તરીકે ઓળખે છે. કેટલીક સુગંધ ‘જોવાલાયક’ પણ હોય છે કારણ કે એમાં સ્મિતનું દર્શન ભળ્યું હોય છે અને કેટલાંક સ્મિત ‘સાંભળવાલાયક’ પણ હોય છે કારણ કે એમાં પ્રેમની સુગંધનો સ્વર રણતો હોય છે!

વરસાદ એટલે સ્પર્કપણ અને પ્રેમ એટલે સર્વસમર્પણ. તમે કંઈપણ મેળવો કે ગુમાવો ત્યારે તમને સાતત તમારી સાથે સંકળાયેલી વ્યક્તિનો વિચાર આવ્યા કરે અને પ્રેમ કહેવાય. કોઈપણ કારણ વગર તમને કોઈ માટે ચિંતા કરવાનું મન થાય અને ચિંતા રહ્યા કરે એને પ્રેમ કહેવાય. તમને ન સમજાય અને છતાંય આંખો ભીની થઈ જાય એને પ્રેમ કહેવાય. માત્ર સુખ જ નહીં, દુઃખ પણ સહિયારું બની

વરસાદ એટલે સ્પર્કપણ અને પ્રેમ એટલે સર્વસમર્પણ. તમે કંઈપણ મેળવો કે ગુમાવો ત્યારે તમને સાતત તમારી સાથે સંકળાયેલી વ્યક્તિનો વિચાર આવ્યા કરે અને પ્રેમ કહેવાય. કોઈપણ કારણ વગર તમને કોઈ માટે ચિંતા કરવાનું મન થાય અને ચિંતા રહ્યા કરે એને પ્રેમ કહેવાય. તમને ન સમજાય અને છતાંય આંખો ભીની થઈ જાય એને પ્રેમ કહેવાય. માત્ર સુખ જ નહીં, દુઃખ પણ સહિયારું બની

વરસાદ એટલે સ્પર્કપણ અને પ્રેમ એટલે સર્વસમર્પણ. તમે કંઈપણ મેળવો કે ગુમાવો ત્યારે તમને સાતત તમારી સાથે સંકળાયેલી વ્યક્તિનો વિચાર આવ્યા કરે અને પ્રેમ કહેવાય. કોઈપણ કારણ વગર તમને કોઈ માટે ચિંતા કરવાનું મન થાય અને ચિંતા રહ્યા કરે એને પ્રેમ કહેવાય. તમને ન સમજાય અને છતાંય આંખો ભીની થઈ જાય એને પ્રેમ કહેવાય. માત્ર સુખ જ નહીં, દુઃખ પણ સહિયારું બની

વરસાદ એટલે સ્પર્કપણ અને પ્રેમ એટલે સર્વસમર્પણ. તમે કંઈપણ મેળવો કે ગુમાવો ત્યારે તમને સાતત તમારી સાથે સંકળાયેલી વ્યક્તિનો વિચાર આવ્યા કરે અને પ્રેમ કહેવાય. કોઈપણ કારણ વગર તમને કોઈ માટે ચિંતા કરવાનું મન થાય અને ચિંતા રહ્યા કરે એને પ્રેમ કહેવાય. તમને ન સમજાય અને છતાંય આંખો ભીની થઈ જાય એને પ્રેમ કહેવાય. માત્ર સુખ જ નહીં, દુઃખ પણ સહિયારું બની

વરસાદ એટલે સ્પર્કપણ અને પ્રેમ એટલે સર્વસમર્પણ. તમે કંઈપણ મેળવો કે ગુમાવો ત્યારે તમને સાતત તમારી સાથે સંકળાયેલી વ્યક્તિનો વિચાર આવ્યા કરે અને પ્રેમ કહેવાય. કોઈપણ કારણ વગર તમને કોઈ માટે ચિંતા કરવાનું મન થાય અને ચિંતા રહ્યા કરે એને પ્રેમ કહેવાય. તમને ન સમજાય અને છતાંય આંખો ભીની થઈ જાય એને પ્રેમ કહેવાય. માત્ર સુખ જ નહીં, દુઃખ પણ સહિયારું બની

વરસાદ એટલે સ્પર્કપણ અને પ્રેમ એટલે સર્વસમર્પણ. તમે કંઈપણ મેળવો કે ગુમાવો ત્યારે તમને સાતત તમારી સાથે સંકળાયેલી વ્યક્તિનો વિચાર આવ્યા કરે અને પ્રેમ કહેવાય. કોઈપણ કારણ વગર તમને કોઈ માટે ચિંતા કરવાનું મન થાય અને ચિંતા રહ્યા કરે એને પ્રેમ કહેવાય. તમને ન સમજાય અને છતાંય આંખો ભીની થઈ જાય એને પ્રેમ કહેવાય. માત્ર સુખ જ નહીં, દુઃખ પણ સહિયારું બની